

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, declarat de avocatul Vasile Gușan, în numele inculpatului

*Nigai Alexei Alexandr, născut la
27 decembrie 1985 în mun. Chișinău, locuitor al mun.
Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Sf. Dumitru 25, ap.
14, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

Termenul de examinare,

*instanța de fond: 20.11.2014– 15.01.2015,
instanța de apel: 16.02.2015 – 18.06.2015,
instanța de apel: 13.08.2015 – 11.12.2015,
instanța de recurs: 27.04.2016 – 29.06.2016.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 15 ianuarie 2015, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Nigai Alexei a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal la 05 ani și 04 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 15 ianuarie 2015, cu includerea în termenul pedepsei a timpului aflării în arest preventiv de la 31 octombrie 2014 până la 14 ianuarie 2015.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Evtropova G., dar în privința ei hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat, că la 22 septembrie 2014, aproximativ orele 20.00, inculpații Nigai N. și Evtropova G., au pătruns în apartamentul nr. 88 din bd.

Ștefan cel Mare 38, or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, ce aparține lui Sarî N., unde au atacat-o pe Vasilița A., aplicându-i multiple lovituri peste brațul drept, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală din 17.10.2014 nr. 2685/D, fractură închisă a diafizei osului humeral drept în treime medie cu deplasarea fragmentelor, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, care a condiționat dereglarea sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare medie, după care au sustras de la Vasilița A. bani în sumă de 975 lei, pricinuindu-i o daună considerabilă.

Instanța a reținut, că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Dat fiind, că probele administrate dovedesc integral vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane, prin pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de căința sinceră a inculpatului, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, că inculpatul a recunoscut vina și a depus declarații în cadrul cercetării judecătorești, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Vasile Gușan a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub nivelul minim prevăzut de lege, sub formă de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, conform art. 79 și 90 Cod penal.

Apelantul a indicat, că instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 77 Cod penal, că circumstanțe agravante lipsesc, însă au fost stabilite o serie de circumstanțe atenuante precum, căința sinceră, recunoașterea vinovăției, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și comiterea unei infracțiuni pentru prima dată.

Deci, inculpatul poate fi corectat și reeducat, fără aplicarea unei pedepse reale cu închisoarea.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut, că instanța de fond a ținut cont de art. 61 Cod penal, care prevede că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii.

Prin prisma art. 76 Cod penal, instanța corect a statuat ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, stabilind și, că potrivit art. 77 Cod penal circumstanțe agravante lipsesc.

La fel, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, care face parte din categoria celor grave, corect fiind

aplicată în privința lui o pedeapsă în limitele prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare.

Totodată, nu sunt stabilite pe caz circumstanțe pentru a aplica în privința inculpatului prevederile art. 79 Cod penal, iar pentru atingerea scopului pedepsei penale, pentru reeducarea și corectarea lui este rațional, necesar și oportun stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare.

Astfel, legea penală își va atinge scopul privind apărarea drepturilor și libertăților persoanei, ordinea de drept, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, scopuri prevăzute de art. 2 și 61 Cod penal.

O asemenea pedeapsă va fi una corectă, echitabilă, legală și va corespunde întocmai faptelor săvârșite de inculpat.

5. La 31 iulie 2015, și inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui să fie recalificate din art. 188 Cod penal în baza art. 187 Cod penal.

Apelantul a invocat, că la materialele cauzei nu sunt probe prin care să-i fie dovedită condamnarea pe art. 188 Cod penal.

6. Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, apelul a fost respins, ca inadmisibil.

Instanța de apel a reținut, că anterior, avocatul Vasile Gușan a declarat apel în numele inculpatului, împotriva aceleiași sentințe, asupra căruia instanța de apel s-a expus deja.

Astfel, instanța de apel nu este în drept de a se expune repetat pe același caz asupra unei hotărâri devenite irevocabile și pusă în executare.

7. La 06 august 2015, avocatul Vasile Gușan, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a **deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015**, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub nivelul minim prevăzut de lege, sub formă de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, conform art. 79 și 90 Cod penal.

Apelantul a indicat, că instanța de judecată nu a stabilit circumstanțe agravante în cadrul săvârșirii infracțiunii, însă au fost constatate o serie de circumstanțe atenuante precum, căința sinceră, recunoașterea vinovăției, contribuirea activă la descoperirea acestei infracțiuni, comiterea unei infracțiuni pentru prima dată și lipsa antecedentelor penale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepselor aplicate inculpatului și luând în considerație prevederile art. 7, 61, 75, 77 Cod penal, ținând cont pe deplin de criteriile generale de individualizare a pedepsei și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta este la prima abatere penală și de rolul inculpatului în comiterea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele atenuante și excepționale ale cauzei, este necesar de a aplica în privința inculpatului prevederile art. 79 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub nivelul minim prevăzut de lege, de 4 ani închisoare.

Totodată, nu este rațional și oportun ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii și în privința lui urmează a fi dispusă, conform art. 90 Cod penal,

condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i un termen de probă, pe parcursul căruia condamnatul va fi obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Inculpatul poate fi corectat și reeducat, fără aplicarea unei pedepse reale cu închisoarea.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției ar contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta ar fi expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 7. din decizie*).

Rezultă, că acest recurs nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de

drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. În sensul menționat se reține că, împrejurările relevate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, atestă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, just și argumentat ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **7.** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 4., 7. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței

CtEDO (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul *Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind, că recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Gușan, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, în privința inculpatului Nigai Alexei Alexandr, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

